

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 06/20720 en 06/20714 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 22 december 2006 in het geding tussen:

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 oktober 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 24 april 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 december 2006, verzonden op 27 december 2006, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de Minister van Justitie (hierna: de minister) een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 januari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 6 februari 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, worden afgewezen, indien een vreemdeling niet over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) beschikt die overeenkomt met het verblijfsdoel, waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 niet afgewezen wegens het ontbreken van een mvv, indien die aanvraag een vreemdeling betreft voor wie het, gelet op diens gezondheidstoestand, niet verantwoord is om te reizen.

Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, afgewezen, indien een vreemdeling niet over een geldige mvv beschikt.

Ingevolge het vierde lid kan de minister het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (hierna: de hardheidsclausule).

Volgens paragraaf B1/2.2.1 van de Vreemdelingen-circulaire 2000

(hierna: de Vc 2000), ten tijde van belang en voor zover thans van belang, wordt in ieder geval geen zeer uitzonderlijk geval dat tot toepassing van de hardheidsclausule aanleiding geeft aangenomen, indien de desbetreffende vreemdeling stelt dat noodzakelijke, medische behandeling aan terugkeer, teneinde een mvv te verkrijgen, naar het land van herkomst in de weg staat, maar niet heeft aangetoond dat sprake is van een medische noodsituatie.

Volgens paragraaf B8/3.3 van de Vc 2000, ten tijde van belang, kan de hardheidsclausule worden toegepast, indien wordt voldaan aan de vereisten voor het verlenen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "vanwege medische noodsituatie".

Bij de beoordeling van zodanige vergunningaanvraag wordt volgens paragraaf B8/4 van de Vc 2000, ten tijde van belang, de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het herkomstland niet betrokken.

Na inwerkingtreding van het Wijzigingsbesluit Vc 2000, no. 2005/40, (hierna: WBV 2005/40) op 19 augustus 2005 is aan paragraaf B1/1.2.1 van de Vc 2000 toegevoegd dat, voor zover thans van belang, omstandigheden die de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het land van herkomst betreffen niet bij de beoordeling worden betrokken en hierbij wordt aangesloten bij paragraaf B8/4.

2.2. De minister klaagt in grief 1 onder meer dat de voorzieningenrechter ten onrechte is voorbijgegaan aan de reeds ten tijde van de aanvraag toegepaste beleidsregel dat de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het land van herkomst geen rol speelt.

2.3. Zoals blijkt uit de uitspraken van de Afdeling van 4 oktober 2005 in de zaken nos. 200502526/1 (aangehecht) en 200504488/1 (JV 2005/445) werden reeds voor inwerkingtreding van WBV 2005/40 de criteria die in paragraaf B8/4 van de Vc 2000 zijn vermeld door de minister betrokken bij beantwoording van de vraag of de vrijstellingsgrond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 moet worden toegepast. In het besluit van 24 april 2006 is verwezen naar het in WBV 2005/40 vermelde beleid. Door te volstaan met een enkele verwijzing naar de beleidsregels waarin de reeds ten tijde van de aanvraag van de vreemdeling gevolgde vaste gedragslijn intussen was vastgelegd, heeft de minister, anders dan de voorzieningenrechter heeft overwogen, niet gehandeld in strijd met artikel 4:82 van de Algemene wet bestuursrecht. De grief slaagt.

2.4. Gelet hierop behoeft hetgeen overigens in het hoger beroepschrift is aangevoerd geen bespreking.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.6. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 22 december 2006 in zaak no. AWB 06/20714;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

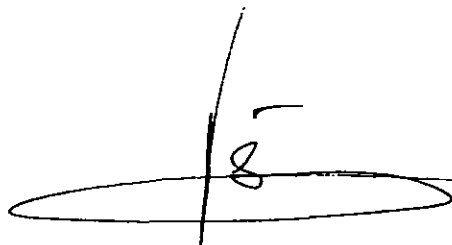
w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 juli 2007

314/307

Verzonden: 19 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06 / 20720 (voorlopige voorziening)

AWB 06 / 20714 (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 22 december 2006

in de zaak van:

geboren op _____, van Armeense nationaliteit,
verzoekster,
gemachtigde: mr. U. Koopmans, advocaat te Haarlem,

tegen:

de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde: mr. P.P. Zweedijk, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoekster heeft op 2 februari 2004 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor het doel 'medische behandeling'. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 21 oktober 2004 afgewezen. Verzoekster heeft tegen het besluit op 26 oktober 2004 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 24 april 2006 ongegrond verklaard. Verzoekster heeft tegen dit besluit op 26 april 2006 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoekster heeft op 26 april 2006 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Zij verzoekt verweerder te verbieden haar uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 12 december 2006. Verzoekster is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep bij de rechtbank is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige

zaaknummers: AWB 06 / 20720 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 20714 (beroep)

2

voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 Ingevolge artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) wordt de aanvraag getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Wet anders voortvloeit of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven voor de vreemdeling gunstiger is.
- 2.5 Ingevolge artikel 13 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien met de aanwezigheid van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend, dan wel indien internationale verplichtingen of klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.
- 2.6 Op grond van artikel 14, tweede lid, Vw wordt een verblijfsvergunning als bedoeld in dat artikel verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen of voorschriften.
- 2.7 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vw kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd (het mvv-vereiste).
- 2.8 Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd niet afgewezen wegens het ontbreken van een mvv, indien het betreft de vreemdeling voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.
- 2.9 Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, Vb wordt de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv. Ingevolge het vierde lid van artikel 3.71 Vb kan verweerder het eerste lid buiten toepassing laten, voorzover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (de zogenoemde hardheidsclausule).
- 2.10 In de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) heeft verweerder beleidsregels over de toepassing van deze bepalingen vastgesteld. In B1/1.2.1 Vc was op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, bepaald dat voor de vrijstelling die is opgenomen in artikel

zaaknummers: AWB 06 / 20720 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 20714 (beroep)

3

17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw beoordeeld dient te worden of de vreemdeling in staat is te reizen naar zijn land van herkomst of bestendig verblijf en in staat kan worden geacht daar de behandeling af te wachten van een door hem in te dienen mvv-aanvraag.

- 2.11 De voorzieningenrechter betreft bij de beoordeling de volgende feiten.
- 2.12 Op verzoek van verweerder heeft het Bureau Medische Advisering (BMA) op 12 oktober 2004 een medisch advies betreffende verzoekster uitgebracht. In genoemd advies staat onder meer het volgende vermeld.
- (...) Betrokkene is vooral bekend met psychische klachten zoals concentratieverlies, in- en doorslaapproblemen met nachtmerries, huilen, verminderde eetlust en verminderde energie om iets te doen. Ze heeft herhaaldelijk last van flashbacks. Ze heeft last van hoofdpijn en algehele malaise. Ze heeft last van suïcidegedachten en heeft grote angst te worden vermoord door Armeniërs met als gevolg dat betrokkene geïsoleerd leeft en nauwelijks haar woning durft te verlaten. Ze komt al ruim 6 jaar niet meer onder de mensen en woont met haar 2 zonen op een AZC kamer en durft geen contact te maken met de andere bewoners. Ze is erg bang voor verraad en dat haar 2 zonen kwaad zal worden gedaan, zoals bij haar dochter en man is gebeurd. De psychische klachten zijn gerelateerd aan de gebeurtenissen in het land van herkomst. Diagnostisch is sprake van Posttraumatische stressstoornis.
- (...) Betrokkene wordt sinds 2000 behandeld door de GGZ met gesprekken en medicatie. Er is sprake van ambulante behandeling. Aan psycho-medicatie gebruikt betrokkene onder andere: Tryptizol, Oxazepam, Zyprexa.
- (...) Er is op dit moment geen enkel zicht op afronding van de behandeling.
- (...) Uit de eerste en tweede vermelde bron van SOS blijkt het volgende: Psychiatrische behandeling is mogelijk in Psycho-Neurological Clinic en Psychiatric Medical Center te Jerevan. De verkrijgbaarheid van geneesmiddelen is gegarandeerd.
- (...) Alle informatie wijst op zowel de beschikbaarheid van middelen als van 2de lijnszorg.
- (...) Uit de mij beschikbare medische gegevens blijkt dat betrokkene meer dan 4 jaar ambulant is behandeld en nooit in een crisis situatie is beland. Betrokkene is nooit, al dan niet gedwongen, opgenomen geweest in een psychiatrische instelling en of op een psychiatrische afdeling van een algemeen ziekenhuis (PAAZ) of heeft een poging tot zelfdoding verricht. Derhalve acht ik het ontstaan van een medische noodsituatie niet aannemelijk.
- (...) Gezien de huidige medische inzichten acht ik betrokkene in staat te reizen met gangbare vervoermiddelen als boot, trein, bus, auto en vliegtuig. (...) Betrokkene moet gedurende de reis de beschikking hebben over de voor haar voorgeschreven medicatie. Gelet op het gegeven dat betrokkene, gezien haar geestelijke toestand, in een crisis situatie terecht kan komen, is bij voorgenomen reis begeleiding door een professional noodzakelijk, zoals een psychiatrisch verpleegkundige. (...)
- 2.13 Op verzoek van verweerder heeft het BMA op 28 juli 2005 opnieuw een medisch advies met betrekking tot verzoekster uitgebracht. Hierin is onder meer het volgende vermeld.
- (...) Betrokkene heeft ernstige psychische klachten. Bij haar is de volgende diagnose gesteld: ernstige depressieve stemmingsstoornis met angstklachten, gehoeërd door een posttraumatische stressstoornis. Verder hebben zich bij haar zgn. dissociatieve fugues (periodes met verminderd bewustzijn) voorgedaan. Zij heeft suïcidale uitspraken gedaan.

zaaknummers: AWB 06 / 20720 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 20714 (beroep)

4

(...) Zij wordt door de psychiater en de sociaal psychiatrisch verpleegkundige behandeld met ondersteunende gesprekken en medicatie.

(...) Uitgaande van de beschikbare informatie m.b.t. de therapiemogelijkheden in het land van herkomst/land van eventuele verwijdering, concludeer ik op basis van de eerder genoemde brondocumenten dat er wel voldoende adequate behandel mogelijkheden in Armenië aanwezig zijn. (...) Klinische en poliklinische behandeling is mogelijk in het Stress Center of het Nork Psychiatric Hospital en het Avan Psychiatric Hospital, alle te Jerevan, Armenië. De voorgeschreven medicatie of equivalenten hiervan zijn daar verkrijgbaar.

(...) in de afgelopen periode hebben zich depressieve episodes met dissociatieve kenmerken voorgedaan. Verder heeft zij meerdere malen suïcidale uitspraken gedaan. Een medische noodsituatie op korte termijn bij afbreken van de behandeling kan daarom niet uitgesloten worden.

(...) Gezien de huidige medische inzichten acht ik betrokkene in staat te reizen met gangbare vervoermiddelen (...). Ik heb wel aanwijzingen dat enige medische voorziening voor, tijdens of direct na de reis noodzakelijk is, namelijk begeleiding door een psychiatrisch verpleegkundige. Betrokkene moet gedurende de reis de beschikking hebben over de voor haar voorgeschreven medicatie. (...)

- 2.14 Naar aanleiding van een nagekomen brief van de huisarts van verzoekster, de heer L.H.A. van der Dool, van 26 september 2005 heeft BMA nagegaan of de BMA-nota van 28 juli 2005 aanpassing behoeft. De resultaten van dit onderzoek zijn neergelegd in de nota van BMA van 23 november 2005.

- 2.15 Op verzoek van verweerder heeft het BMA op 7 december 2005 wederom een medisch advies met betrekking tot verzoekster uitgebracht. In genoemd advies staat onder meer het volgende vermeld.

(...) Brondocument nr. 3636 d.d. 30-06-2005 vermeldt dat zowel klinische als poliklinische behandeling door een psychiater en een psycholoog en ook psychotherapie mogelijk is in het Stress Center te Jerevan, Armenië. Het middel lorazepam (een equivalent van oxazepam) is daar verkrijgbaar.

Brondocument nr. 3707 d.d. 02-08-2005 geeft aan dat een posttraumatisch stressstoornis behandeld kan worden in het Stress Center te Jerevan. Verder blijkt uit dit document dat de middelen tryptizol en risperdal (een equivalent van zyprexa) ruim en gegarandeerd verkrijgbaar zijn.

Brondocument 3803 d.d. 13-10-2005 geeft aan dat de behandeling van een posttraumatische stressstoornis inclusief psychotherapie zowel door een psychiater als een psycholoog mogelijk is in het Stress Center te Jerevan.

(...) andere factoren zoals de veiligheid van betrokkene mede van invloed kunnen zijn op het slagen van de beoogde behandeling. In het geval van betrokkene is zeker aannemelijk dat een veilige behandelomgeving belangrijk is voor het succesvol behandelen van haar psychische klachten. Een onderzoek naar de veiligheidssituatie in Armenië valt echter buiten het werkterrein van de medisch adviseur. (...)

- 2.16 Op verzoek van verweerder heeft het BMA op 1 maart 2006 een medisch advies met betrekking tot de behandel mogelijkheden van verzoekster in Georgië uitgebracht. In genoemd advies staat onder meer het volgende vermeld.

(...) Uitgaande van de beschikbare informatie m.b.t. de therapiemogelijkheden in Georgië, concludeer ik op basis van de eerder genoemde brondocumenten dat daar voldoende adequate behandel mogelijkheden voor betrokkene aanwezig zijn.

Zowel klinische als poliklinische behandeling is mogelijk in het Psychiatrisch

zaaknummers: AWB 06 / 20720 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 20714 (beroep)

5

ziekenhuis en in de psychoneurological Dispensary te Tbilisi, Georgië. De medicatie of equivalenten hiervan is daar verkrijgbaar.

- 2.17 Verweerder heeft zich – kort samengevat – op de volgende standpunten gesteld. Verzoekster is niet in het bezit van een geldige mvv. Zij komt niet in aanmerking voor de vrijstelling van het mvv-vereiste als bedoeld in artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw. Uit de informatie van het BMA blijkt dat behandeling in het land van herkomst dan wel Georgië, zijnde het dichtstbijzijnde land waar een mvv-aanvraag ingediend kan worden, mogelijk is, zodat er geen grond is voor het oordeel dat terugkeer zal leiden tot een medische noodsituatie. Omstandigheden die de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg betreffen, worden volgens het gevoerde beleid niet in de beoordeling betrokken. Het in het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (WBV) 2004/48 geformuleerde beleid bestond blijkens de tekst van genoemd WBV reeds ten tijde van de aanvraag van verzoekster, maar was op dat moment nog niet geformaliseerd. Er is derhalve geen sprake van gunstiger beleid ten tijde van de aanvraag van verzoekster. De vraag of er sprake is van een veilige behandelingsomgeving is een asielgerelateerde grond en kan niet in de onderhavige procedure in de beoordeling worden betrokken. De door verzoekster overgelegde informatie betreffende behandelmogelijkheden in Armenië doen niet af aan de nota's van het BMA, welke als een deskundigenbericht moeten worden aangemerkt. Zelfs indien hiermee aannemelijk zou zijn gemaakt dat bepaalde door BMA genoemde behandelmogelijkheden niet adequaat zijn, is niet gebleken dat de andere door BMA genoemde behandelmogelijkheden evenmin adequaat zouden zijn. Er is geen aanleiding om verzoekster met gebruikmaking van de hardheidsclausule vrij te stellen van het mvv-vereiste. De aangevoerde feiten leiden afzonderlijk noch in onderlinge samenhang bezien tot de conclusie dat de situatie van verzoekster zodanig schrijnend is dat in haar verblijf hier te lande dient te worden berust.

- 2.18 Verzoekster heeft hier – kort samengevat – het volgende tegen aangevoerd. BMA dan wel verweerder heeft – gelet op artikel 3.103 Vb – ten onrechte niet beoordeeld of de voor verzoekster noodzakelijke medische behandeling voor haar feitelijk toegankelijk is. Het beleid van verweerder dat de feitelijke toegankelijkheid van de medische behandeling niet in de beoordeling wordt betrokken, werd door verweerder nog niet gevoerd ten tijde van de aanvraag van verzoekster. Ook blijkt uit de door verweerder gegeven antwoorden van 23 september 2005 op kamervragen dat de feitelijke toegankelijkheid van de medische voorzieningen wel in de beoordeling dient te worden betrokken.

Bovendien had BMA dan wel verweerder moeten beoordelen of de voor verzoekster benodigde veilige behandelomgeving in Armenië aanwezig is. Het gaat dan niet zozeer om de vraag of Armenië op zich veilig is, maar of verzoekster zich aldaar veilig zal voelen. Dit betreft geen asielgerelateerde grond. Voorts stelt verzoekster, onder overlegging van verklaringen van onder meer Artsen Zonder Grenzen en Medical Health Source, dat de door BMA genoemde behandelingsmogelijkheden niet adequaat zijn. Het is in Armenië immers niet mogelijk om een Posttraumatische stress stoornis anders dan met medicijnen te behandelen. De psychiatrische gezondheidszorg in Armenië is in een slechte toestand. De overgelegde documenten zijn van een recentere datum dan de brondocumenten waar BMA zich op heeft gebaseerd.

Verweerder heeft ten onrechte beoordeeld of de behandeling van verzoekster in Georgië mogelijk is. Gelet op artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw en het in dit kader gevoerde beleid dient verweerder te beoordelen of verzoekster in staat is te

zaaknummers: AWB 06 / 20720 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 20714 (beroep)

6

reizen naar haar land van herkomst of bestendig verblijf en de behandeling aldaar af te wachten. Indien verweerder wel zou moeten beoordelen of verzoekster in staat is te reizen naar een derde land, geldt dat in dat geval ook op grond van artikel 3.103 Vb zou moeten worden beoordeeld of de behandeling feitelijk toegankelijk is. Deze beoordeling heeft ten onrechte niet plaatsgevonden. De door BMA genoemde behandelingsmogelijkheid in Georgië is niet reëel en inhumaan vanwege de slechte toestand van de kliniek.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.19 Niet in geschil is dat verzoekster niet beschikt over een geldige mvv. In geschil is of verzoekster in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw dan wel of verweerder in redelijkheid heeft kunnen afzien van het met gebruikmaking van de hardheidsclausule buiten toepassing laten van het mvv-vereiste.
- 2.20 Allereerst staat ter beoordeling of verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden van de in artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw genoemde vrijstelling, zoals nader uitgewerkt in B1/1.2.1 Vc. Bij de beoordeling van die vraag dient, gelet op het bepaalde in artikel 3.103 Vb, te worden getoetst aan het recht zoals dat gold op de datum van de onderhavige aanvraag.
- 2.21 De voorzieningenrechter is van oordeel dat door verweerder ten onrechte niet is getoetst of, gelet op hetgeen door verzoekster in deze zaak is aangevoerd, de voor verzoekster noodzakelijke medische zorg in haar land van herkomst daadwerkelijk voor haar toegankelijk is. Ter motivering van dat oordeel wordt het volgende overwogen.
- 2.22 Zoals deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, eerder heeft geoordeeld in de uitspraak van 3 februari 2005 (AWB 03/18648, gepubliceerd in JV 2005, 215), biedt B1/1.2.1 Vc, zoals die paragraaf luidde ten tijde van de aanvraag van eiscres, geen steun voor het standpunt van verweerder dat ook voor de toepassing van de vrijstellingsgrond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw de feitelijke toegankelijkheid in het land van herkomst van de voor de vreemdeling noodzakelijke medische zorg niet in de beoordeling van de aanvraag dient te worden betrokken. Verwezen wordt naar de rechtsoverwegingen IV. 9 tot en met IV. 11 van voormelde uitspraak.
Ook verweerders stelling, dat het reeds jarenlang bestendige bestuurspraktijk is dat de feitelijke toegankelijkheid niet tot het toetsingskader behoort, kan de motivering van eerder vermeld standpunt niet dragen. Ingevolge artikel 4:82 Awb geldt dat ter motivering van een besluit slechts kan worden volstaan met een verwijzing naar een vaste gedragslijn voor zover deze is neergelegd in een beleidsregel. Daarbij weegt de voorzieningenrechter mee dat in geval van een dreigende medische noodsituatie bij uitblijven van de noodzakelijke medische zorg, voor de beoordeling of de vreemdeling in staat is de behandeling van de mvv-aanvraag in het land van herkomst af te wachten, van groot belang is dat de in theorie aanwezige zorg ook voor de betrokken vreemdeling feitelijk toegankelijk is.
- 2.23 Gelet op het vorenstaande concludeert de voorzieningenrechter dat verweerder niet deugdelijk heeft gemotiveerd dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden voor

zaaknummers: AWB 06 / 20720 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 20714 (beroep)

7

vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw.

- 2.24 De voorzieningenrechter zal het beroep gegrond verklaren. Verweerder heeft gehandeld in strijd met de artikel 7:12 Awb.
- 2.25 De voorzieningenrechter zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen. De voorzieningenrechter merkt ten overvloede op dat verweerder daarbij ook een nader standpunt kan innemen ten aanzien van de door verzoekster overgelegde informatie over de staat van de relevante psychische gezondheidszorg in het algemeen en de behandelingsmogelijkheden van bepaalde instellingen in het bijzonder. Dit gelet op de aard en de hoeveelheid van de door verzoekster overgelegde informatie die afwijkt van de door BMA genoemde informatie en die onder meer afkomstig is van een door BMA voor behandeling geschikt geachte kliniek (Avan Psychiatric Hospital).
- 2.26 Gelet op het voorgaande komt de voorzieningenrechter in deze fase van het geschil niet toe aan bespreking van hetgeen partijen overigens hebben aangevoerd.
- 2.26 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.27 De voorzieningenrechter zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die verzoekster heeft gemaakt en de rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. De kosten zijn ingevolge het Besluit proceskosten bestuursrecht € 644,- in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening (1 punt voor het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1) en € 322,- in verband met het beroep (1 punt voor het beroepschrift, wegingsfactor 1). Omdat aan verzoekster een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, moeten deze bedragen ingevolge artikel 8:75, tweede lid, Awb worden betaald aan de griffier.
- 2.28 Met toepassing van artikel 8:82, vierde lid, Awb zal de voorzieningenrechter de Staat der Nederlanden aanwijzen als rechtspersoon die het betaalde griffierecht moet vergoeden.

zaaknummers: AWB 06 / 20720 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 20714 (beroep)

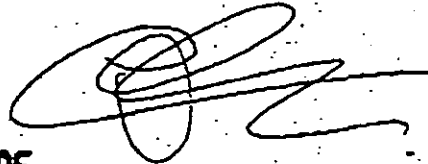
8

3. BESLISSING

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3.3 draagt verweerder op binnen 6 weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift van 26 oktober 2004 met inachtneming van deze uitspraak;
- 3.4 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- 3.5 veroordeelt verweerder in de kosten in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening ad € 644,- en in verband met het beroep ad € 322,- en draagt de Staat der Nederlanden op deze kosten aan de griffier van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, te voldoen;
- 3.6 draagt de Staat der Nederlanden op het betaalde griffierecht ad tweemaal € 141,- aan verzoekster te vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.J. van Keken, voorzieningenrechter, en op 22 december 2006 n het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. S.I. Geerling, griffier.

Afschrift verzonden op: 27 DEC. 2006

Coll: MH

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Hoger beroepsschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. E. Bervoets
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem
van 22 december 2006
met kenmerk 06/20714

Inzake:
met IND-kenmerk 9912.13.2175
aan te duiden als verweester
gemachtigde: mr. U. Koopmans
advocaat te Haarlem

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. D.L. Starrenburg
070-7785488

1 Inleiding

De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem van 22 december 2006, verzonden op 27 december 2006, met kenmerk Awb 06/20714 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 24 april 2006 gegrond heeft verklaard, het bestreden besluit heeft vernietigd en de Minister heeft opgedragen binnen zes weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift van 26 oktober 2004 met inachtneming van deze uitspraak. Voorts is de Minister veroordeeld in de proceskosten.

2 Achtergronden

- 2.1 Verweerster heeft op 2 februari 2004 een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'medische behandeling'.
- 2.2 Bij beschikking van 21 oktober 2004 is deze aanvraag afgewezen. Het daartegen op 26 oktober 2004 gemaakte bezwaar is bij beschikking van 24 april 2006 ongegrond verklaard.
- 2.3 Het daartegen op 26 april 2006 ingestelde beroep heeft geleid tot de thans bestreden uitspraak.

3 Standpunt van de Minister

- 3.1 De Minister is van oordeel dat het besluit van 24 april 2006 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2 De Minister heeft zeven grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.3 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.21 op pagina 6 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter is van oordeel dat door verweerder ten onrechte niet is getoetst of, gelet op hetgeen door verzoekster te diens zake is aangevoerd, de voor verzoekster noodzakelijke medische zorg in haar land van herkomst daadwerkelijk voor haar toegankelijk is. [...]"

- 3.4 en in rechtsoverweging 2.22 op pagina 6 van de bestreden uitspraak:

"[...] biedt B1/1.2.1 Vc, zoals die paragraaf luidde ten tijde van de aanvraag van elseres, geen steun voor het standpunt van verweerder dat ook voor de toepassing van de vrijstellingsgrond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw de feitelijke toegankelijkheid in het land van herkomst van de voor de vreemdeling noodzakelijke medische zorg niet in de beoordeling van de aanvraag dient te worden betrokken. [...]"

Ook verweerders stelling dat het reeds jarenlang bestendige bestuurspraktijk is dat de feitelijke toegankelijkheid niet tot het toetsingskader behoort, kan de motivering van eerder vermeld standpunt niet dragen. Ingevolge artikel 4:82 Awb geldt dat ter motivering van een besluit slechts kan worden volstaan met een verwijzing naar een vaste gedragslijn voor zover deze is neergelegd in een beleidsregel. Daarbij weegt de voorzieningenrechter mee dat in geval van een dreigende medische nood situatie bij uitblijven van de noodzakelijke medische zorg, voor de beoordeling of de vreemdeling in staat is de behandeling van de mvv-aanvraag in het land van herkomst af te wachten, van groot belang is dat de

in theorie aanwezige zorg ook voor de betrokken vreemdeling feitelijk toegankelijk is."

Toelichting op grief 1

- 3.5 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vw, kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv), die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is gevraagd.
- 3.6 Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het betreft de vreemdeling voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.
- 3.7 Ingevolge paragraaf B1/1.2.1 Vc 2000, wordt voor de toepassing van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw, beoordeeld of een vreemdeling in staat is naar zijn land van herkomst te reizen en in staat kan worden geacht daar de behandeling van een door hem in te dienen aanvraag om verlening van een mvv af te wachten. Omstandigheden die de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het land van herkomst of bestendig verblijf betreffen, worden niet betrokken bij de beoordeling. Hierbij wordt aangesloten bij hoofdstuk B8/4 Vc 2000.
- 3.8 In de bestreden overwegingen miskent de voorzieningenrechter dat er geen grondslag bestaat voor het oordeel dat dit beleid kennelijk onredelijk is te achten.
- Vgl:*
- *AbRS 23 juni 2006, 200600517/1, r.o. 2.2.2, JV 2006/322*
- 3.9 Voorts betreft de voorzieningenrechter ten onrechte de feitelijke toegankelijkheid bij de beoordeling. Zulks getuigt van een onjuiste rechtsoptelling. Zoals eveneens in beschikking van 24 april 2006 is beargumenteerd, staat de feitelijke toegankelijkheid conform het toepasselijke beleid immers niet ter toetsing.
- 3.10 Het gegeven dat bij het uitblijven van de medische behandeling mogelijkwerijs een medische noodsituatie ontstaat, leidt in casu niet tot een ander oordeel. Zoals in de beschikking van 24 april 2006 is beargumenteerd, is er, gelet op het feit dat de door verweerster benodigde medische behandeling in het land van herkomst voorhanden is, geen grond voor het oordeel dat terugkeer zal leiden tot een medische noodsituatie. Verweerster kan in staat worden geacht om op verantwoorde wijze naar het land van herkomst te reizen en in staat kan worden geacht aldaar de behandeling van een aanvraag om verlening van een mvv af te wachten. Gelet op het feit dat er geen ambassade in Armenië is en verweerster naar Georgië dient te reizen om haar mvv aan te vragen, zijn zorgvuldigheidshalve ook de behandelmogelijkheden in Georgië onderzocht. In het aanvullende medisch advies d.d. 1 maart 2006 heeft de Medisch Adviseur van het Bureau Medische Advisering geconcludeerd dat de door verweerster benodigde medische behandeling ook in Georgië voorhanden is. In hetgeen verweerster heeft aangevoerd, is voorts niet gebleken van omstandigheden die niet bij de vaststelling van het toepasselijke beleid zijn betrokken en die tot afwijking van het beleid zouden nopen.

Vgl:

- AbRS 23 juni 2006 nr. 200600517/1 r.o. 2.2.3 JV 2006/322
- AbRS 29 november 2006, 200605686/1, r.o. 2.1.3 (productie 2)

- 3.11 Door te overwegen als in de grief weergegeven, miskent de voorzieningenrechter bovendien dat de criteria die in paragraaf B1/1.2.1 en B8/4 van de Vc 2000 zijn vermeld, reeds voor de inwerkingtreding van WBV 2005/40 - waarbij het bestendige beleid is verduidelijkt - door de Minister werden betrokken bij beantwoording van de vraag of een vreemdeling die een aanvraag heeft ingediend om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor het ondergaan van medische behandeling, met toepassing van artikel 17, eerste lid, onder c, van de Vw 2000, dan wel artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000, moet worden vrijgesteld van het mvv-vereiste.

Vgl:

- AbRS 23 juni 2006, 200600517/1, JV 2006/322
- AbRS 4 oktober 2005, 200504488/1, JV 2005/445

- 3.12 In het licht van bovenstaande heeft de Minister het mvv-vereiste terecht en op juiste gronden aan verweerster tegengeworpen. De voorzieningenrechter heeft zulks miskend.
- 3.13 De Minister merkt nog op dat een medisch advies van het Bureau Medische Advisering conform bestendige jurisprudentie van uw Afdeling als een deskundigenadvies wordt beschouwd aan de Minister ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Indien een zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag de Minister daarop in beginsel bij het nemen van het desbetreffende besluit afgaan. Om de conclusies uit dit advies te weerleggen, dient de vreemdeling concrete aanknopingspunten naar voren te brengen voor twijfel aan het medisch advies.

Vgl:

- AbRS 26 maart 2004, 200401015/1 (productie 3)
- AbRS 11 augustus 2006, 200602655/1, rov 2.4 (productie 4)

- 3.14 In casu is van dergelijke concrete aanknopingspunten voor twijfel aan het advies niet gebleken. Weliswaar heeft verweerster een aantal stukken overgelegd, doch de inhoud van deze stukken biedt geen grondslag voor twijfel aan de inhoud van het in deze zaak uitgebrachte medisch advies. Zo is de inhoud van de verklaring van N.A. Darbinyan, hoofd van de psychiatrische kliniek te Avan, innerlijk niet consistent. Enerzijds wordt immers gesteld dat de medicatie kosteloos ter beschikking wordt gesteld. Anderzijds wordt gesteld dat de drempel financieel hoog is. Deze stellingen zijn niet met elkaar te verenigen.
- 3.15 Voorts wordt in de brief van Dr. Arthashes Tumanyan d.d. 22 september 2005 verklaard dat de medicijnen worden verschaft 'with great intervals'. Zoals is beargumenteerd in de beschikking van 24 april 2006, is het conform het toepasselijke beleid in hoofdstuk B8/4 Vc 2000 de eigen verantwoordelijkheid van de vreemdeling om de mogelijke gevolgen van een onderbreking in de medicijnverstrekking zo veel als redelijkerwijs mogelijk te voorkomen, door een voorraad medicijnen aan te houden. Overigens vormen onderbrekingen die blijkens het advies van het BMA een maand of langer duren grond om te komen tot de conclusie dat de

behandeling in feite niet (voldoende) continu aanwezig is. Daarvan is in casu echter niet gebleken.

- 3.16 Ten slotte is niet weersproken dat de door verweerster benodigde behandeling zowel in Armenië als in Georgië voorhanden is. In casu is dan ook niet gebleken van objectieve aanknopingspunten voor twijfel aan het medisch advies. Van het medisch advies kan dan ook worden uitgegaan.
- 3.17 Geconcludeerd moet dan ook worden dat de medische gesteldheid van verweerster niet in de weg staat aan het doorlopen van een mvv-procedure in het land van herkomst, dan wel in Georgië.

Grief 2

- 3.18 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.23 op pagina 6 en 7 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op het vorenstaande concludeert de voorzieningenrechter dat verweerder niet deugdelijk heeft gemotiveerd dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden voor vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw."

Grief 3

- 3.19 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.24 op pagina 7 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter zal het beroep gegrond verklaren. Verweerder heeft gehandeld in strijd met artikel 7:12 Awb."

Grief 4

- 3.20 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.25 op pagina 7 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen. [...]"

Grief 5

- 3.21 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.26 op pagina 7 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op het voorgaande komt de voorzieningenrechter in deze fase van het geschil niet toe aan bespreking van hetgeen partijen overigens hebben aangevoerd."

Grief 6

- 3.22 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.27 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb, verweerder veroordelen in de kosten die verzoekster heeft gemaakt en de rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. [...]"

Grief 7

- 3.23 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.28 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Met toepassing van artikel 8:82, vierde lid, Awb, zal de voorzieningenrechter de Staat der Nederlanden aanwijzen als rechtspersoon die het betaalde griffierecht moet vergoeden."

Toelichting op de grieven 2 tot en met 7

- 3.24 Deze grieven hebben geen zelfstandige betekenis en dienen te worden beoordeeld in het licht van de voorgaande grief.

4 Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 24 april 2006 ingestelde beroep.

Den Haag, 24 januari 2007

Gemachtigde

Mr E. Bervoets, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070-3703948
telefax 070-3703278*